

ת"פ 27597/06/11 - רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נגד ברק גאון, דוד גאון, שימי גולן, רם גאון, בר גאון אנרגיה 2003 בע"מ, בר-גאון בע"מ, רובי אילנה בע"מ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 27597-06-11 רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' גאון ואח'

בפני	כב' השופטת זהבה בוסתן
מאשימה	רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים
נגד	
נאשמים	1. ברק גאון 2. דוד גאון 3. שימי גולן 4. רם גאון 5. בר גאון אנרגיה 2003 בע"מ 6. בר-גאון בע"מ 7. רובי אילנה בע"מ

החלטה

עובדות רקע רלוונטיות

1. כנגד הנאשמים 1 ו-2, וחמישה אחרים הוגש כתב אישום האוחז 20 אישומים, מתוכם מיוחסים לנאשם 1 שלושה עשר אישומים ולנאשם 2 ששה אישומים.
בפרק הכללי של כתב האישום נטען כי בין השנים 2008 - 2010 עסקו הנאשמים בענף הדלק ובמסגרת זו, פעלו לביצועה של תוכנית עבריינית, במסגרתה גרפו לכיסם סכומי עתק שלא כדין.
עוד נטען כי הנאשמים 1 ו- 2 היו הבעלים והמנהלים של 2 חברות (נאשמות 5 ו- 6) והנאשם 1 שימש כרוח החיה וכמתווה הפעילות העבריינית.
2. כתב האישום הכולל 280 עדים הוגש ב- 6/11 ומאז תחילת שמיעת הראיות התקיימו עשרות ישיבות הוכחות ונשמעו עשרות עדים.
ביום 21.11.13 נקבעו 15 מועדים נוספים (יום שלם) לשמיעת ההוכחות (2 מועדים נקבעו ב- 1/14; 3 מועדים ב- 4/14; 10 מועדים ב- 5/14).

עמוד 1

3. במקביל לשמיעת ההוכחות ניהלו הנאשמים (כולם) הליך גישור בפני כב' השופטת ברודי. הנאשם 4 וחברה שבבעלותו (הנאשמת 7) הגיעו להסדר טיעון, בעקבות הליך הגישור ביום ____ והדיון בעניינם הופרד.

ביום 8.1.14 התייצבו הנאשמים 1 ו- 2 ביחד עם באי כוחם ובאי כוח המאשימה והודיעו כי "הגענו למתווה של הסדר שיסיים את ההליך כולו עם כל הנאשמים אנחנו נציג הסדר חתום ביום 16.1.14. ביחד עם כתב אישום מתוקן ולכן נבקש לבטל את ישיבת ההוכחות היום וביום 16.1.14 לקבוע שלא יתקיימו הוכחות אלא ישיבה לצורך הצגת ההסדר" (עמוד 835 לפרוטוקול).

4. ביום 15.1.14, הגישו ב"כ הצדדים בקשה מוסכמת לדחות את הישיבה שנקבעה ליום 16.1.14. נאמר בבקשה כי על אף שהצדדים מקיימים מו"מ אינטנסיבי על מנת להביא לתיקון כתב האישום ולהציגו בפני ביהמ"ש, נדרשת להם שהות נוספת של שבעה ימים לצורך כך. הדיון נדחה ליום 22.1.14.

5. גם ביום 22.1.14 לא הוצג הסדר טיעון והצדדים הבהירו כי הם נתקלים בקשיים בגיבוש הערבויות לחוב האזרחי. בהחלטתי מאותו יום נאמר:

"על אף הודעת הצדדים כי עלה בידם להגיע להסכמה בתיק זה והם נדרשים לפרק זמן כדי להעלות את ההסכמות על הכתב ו"לסגור קצוות" ועל אף הזמן שחלף מאז אותה הודעה לא הצליחו הצדדים להגיע להסכמה בדבר סיום התיק.

בנסיבות אלו אני סבורה כי אין מנוס מלהמשיך בשמיעת הראיות בתיק.

אני מבהירה לצדדים כי לא תינתן שום דחיה לצורך סיום התיק בהליכי פשרה אלא אם תבוא הודעה סופית עם הודאה על סיום התיק.

לאור זאת מועד ההוכחות הבא כפי שנקבע ב- 30.1.14 יתקיים במועדו."

6. בימים 30.1.14 ו- 3.2.14 התקיימו ישיבות הוכחות. במהלך ישיבת ההוכחות ביום 3.2.14 הודיעו ב"כ המאשימה וב"כ הנאשם 3 כי הגיעו להסכמה, הדיון בענייניו של הנאשם 3 הופרד, והוגש בענייניו כתב אישום מתוקן.

7. ביום ____ הגישו ב"כ הנאשמים 1, 2, 5 ו- 6 בקשה להפסקת ייצוג. בבקשה נטען כי במסגרת הליכי הגישור בתיק פעל ב"כ הנאשמים בשם הנאשמים לבדיקת אפשרות להסדרים בכל הנוגע להליכים שומתיים האזרחיים התלויים ועומדים אך "התגלו פערים מהותיים בין משרד הח"מ, כבאי כוח הנאשמים ו/או מי מהם, בכל הנוגע למהות ולאופן הראוי להמשך ניהול ההליכים... ..אתמול, ביום 12.3.14, בשעות הצהריים התקבלה הודעה מאת הנאשמים 1 ו- 2 בדבר בקשתם/הודעה מטעמם על הפסקת ייצוג משרד הח"מ בהליך דנן."

ביום 17.3.14 ניתנה החלטתי הדוחה את הבקשה בה נאמר "המועד בו הוגש כתב האישום והשלב בו נמצא התיק אינו מאפשר חילופי סנגורים, אלא אם יתייצב סנגור שיהיה מוכן לקחת על עצמו את המשך הייצוג מבלי צורך לשנות את מועדי הדיונים שכבר נקבעו".

8. ביום הגיש הנאשם 1 "בקשה דחופה ביותר" בה ביקש לקבוע מועד דיון דחוף ביותר "יחד איתי ועם עו"ד ברון ועם עו"ד שאני אביא לדיון" ולאפשר לו להסביר מדוע עו"ד ברון אינו יכול להמשיך ולייצגו.

בהחלטתי מיום 19.3.14 נאמר כי בדיון הקבוע ביום 25.3.14 יוכל הנאשם בפתח הדיון להשמיע את דברו.

9. ביום 25.3.14 התייצבו באולם הדיונים בנוסף לנאשמים ובאי כוחם עוה"ד אבי אודיז וצפריר יגור כשהם עטויים בגלימות והתיישבו בספסלי הקהל.

הנאשם 1 ביקש שאתיר לעוה"ד אודיז ויגור לטעון בשמו ולכך לא נעתרתי. חזרתי על האמור בהחלטתי מיום 17.3.14 והבהרתי לנאשמים 1 ו-2 בפתח הדיון כי אם עוה"ד אודיז ויגור יהיו מוכנים לקחת על עצמם את מלאכת הייצוג מבלי שיהיה צורך לדחות את מועדי הדיונים שנקבעו, אעתר לבקשה לשחרר את עוה"ד ברון ודהאן מהייצוג. עוד הבהרתי לנאשם 1 כי עליו לשקול היטב את דבריו על מנת שלא אחשף לפרטים שאני לא אמורה להחשף אליהם.

בהמשך הודיע הנאשם 1 "יש משבר אמון חמור מאוד אני לא מוכן שהוא (עו"ד ברון - ז.ב.) ייצג אותי עוד דקה אחת. אני אוסר עליו לחקור עדים, להתנגד, מבחינתי הוא לא אומר דבר".

אחרי דברים אלה, אותם הבנתי כנסיון ללחוץ עלי להסכים לשחרור עו"ד ברון מהייצוג מבלי להבטיח את המשך קיום הדיונים במועדים שנקבעו, ראיתי לנכון לציין בפני הנאשם 1 כי כתב האישום שהוגש נגדו חמור מאוד ואם יורשע בסופו של יום הוא צפוי לעונש חמור, וכי לא ניתן יהיה "לכופף אותי" בעניין דחיית הדיון.

10. לאחר הדברים הללו, הצעתי לצדדים לנסות ולהתגבר על המשבר ולפנות פעם נוספת לכב' השופטת ברודי. ציינתי בפניהם כי כב' השופטת ברודי שאלה אותי אם התיק הסתיים וכשהשבתה לה כי התיק לא הסתיים מכיוון שהצדדים לא הצליחו להגיע להסכמה בעניין הערבויות לגבי החוב האזרחי (בהתאם למה שנמסר לי על ידם על ידי ב"כ הצדדים, במהלך הדיונים, ובנוכחות הנאשמים), הציעה כב' השופטת ברודי שהצדדים יחזרו אליה לנסות ולפתור את הקשיים.

במהלך הדיון ביום 25.3.14 עוה"ד אודיז ויגור התערבו בדיון מספר פעמים, מספסלי הקהל, ודרשו כי נוכחותם ודבריהם ירשמו בפרוטוקול, דרישות להן לא נעתרתי כמובן.

בהחלטה שניתנה בסיום הדיון ביום 25.3.14 חזרתי על האמור בהחלטתי מיום 17.3.14 והבהרתי כי אם יתייצב עו"ד שיהיה מוכן לבטל את ייצוג הנאשמים מבלי צורך לשנות את מועדי הדיון שכבר נקבעו, איעתר לבקשה לשחרר עו"ד ברון מהייצוג.

הבקשה לפסילה

11. לאחר הדיון (ולדברי הנאשם 1 בהפסקה שנערכה בדיון), הגישו הנאשמים בקשה לפסילתי.

בבקשה נטען כי "ברור לגמרי" מהדברים שנאמרו על ידי במהלך הדיון כי "המשפט הזה גמור וחסר סיכוי אצל גבירתי". "ברור לגמרי שבית המשפט והסנגור הקודם שלי והתביעה רואים אותי כמי שמקלקל סתם את מסיבת הסיום של התיק הזה והדברים שאמר בית המשפט היום ברורים לגמרי...".

"בית המשפט יודע טוב מאוד את פרטי הסדר הטיעון שרוצים לכפות עלי כולם. ביהמ"ש מדבר עם השופטת ברודי על זה, ביהמ"ש חושב שהוא יודע מה הבעיות בהסדר, ביהמ"ש איים עלי במפורש במילים יפות "אל תנסה אותי אתה רואה אותי נחמדה וחייכנית זה לא מה שיהיה אם המשפט לא יהיה במועדים כמו שאני קבעתי...ואני יכולה להיות בלתי ניתנת לכיפוף".

"תחשוב על העונשים שקיבלו הנאשמים האחרים שהחלק שלהם הרבה יותר קטן מכתב האישום שלנו ותחשוב טוב".

"בית המשפט הודיע לי מפורשות שאו שאני נתקע עם הסנגור הקודם בהסדר שהוצע לי או שאני אצטרך לייצג את עצמי בתיק כזה חמור" בשולי הבקשה ביקשו הנאשמים לקיים דיון "עם עורכי הדין שלי שאני רוצה" (ההדגשות במקור - ז.ב.).

12. ביום 7.4.14 שוב התייצבו עוה"ד אודיס ויגור באולם ביהמ"ש כשהם עטויים בגלימות והתישבו בספסלי הקהל. הנאשם 1 ביקש לאפשר לעוה"ד אודיז ויגור לטעון בבקשת הפסלות ובקשתם נדחתה. בעקבות זאת, הגיש הנאשם 1 "עיקרי טיעון מטעם הנאשמים בבקשת הפסלות" שהוכנו מבעוד מועד. בשולי המסמך צוין כי הוא "נערכו עבור המבקשים על ידי עוה"ד אבי אודיז וצפריר יגור, אך הואיל וביהמ"ש הנכבד לא אישר לעוה"ד לטעון עבור המבקשים מוגשים הטיעונים בכתב".

במסמך המכונה "עיקרי טיעון" נטען כי ביהמ"ש שוחח עם כב' השופטת ברודי אודות ההסדר, עוד נטען כי "כשביהמ"ש הנכבד אומר ששוחח עם השופטת המגשרת על ההסדר ושהבעיה היחידה בקבלת ההסדר ע"י הנאשם היא הערבוביות, הוא למעשה אומר שהנאשם אינו עומד על חפותו בתיק, אלא מנסה לשפר את מצבו מבחינה כלכלית, ולשם כך הוא מתכוון לגרור את ביהמ"ש הנכבד לשמיעת הליך ארוך ביותר שיישמעו בו עוד עשרות עדים בהליך סרק". שמדברי ביהמ"ש נשמעה נימה של איום, ביהמ"ש הבהיר לנאשם 1 כי מוטב לו לקבל את הסדר הטיעון או לכל הפחות להמשיך ולהיות מיוצג בידי סנגור שלא נותר לו כל אמון בו שאחרת ביהמ"ש לא יהיה עוד "חייכן" אלא "יהיה בלתי ניתן לכיפוף".

13. אבהיר מיד, אינני יודעת את פרטי ההסדר שגובש עם הנאשמים 1 ו- 2, מעבר למה שנאמר לי באולם בית המשפט על-ידי הצדדים עצמם, דהיינו כי גובש מתווה להסדר וכי קיים קושי בהמצאת ערבויות בהליכים האזרחיים. חילופי הדברים ביני לבין השופטת ברודי, שלא נגעו לגוף ההסדר הובאו על ידי במלואם בפני הנאשמים מתוך רצון לנסות ולסייע בפתרון הבעיה שנוצרה לכאורה, לאחר שהצליחו להגיע להסכמות ונותרה רק מכשלה אחת המונעת מהם להגיע להסדר המקובל על שני הצדדים.

מעולם לא הבעתי את דעתי לגבי סיכויי הרשעה/זיכוי בתיק, מעולם לא לחצתי על הצדדים להגיע להסדר. לא השתמשתי בביטויים "המשפט הזה גמור וחסר סיכוי" ולא השתמע מדברי כי הנאשם 1 "מקלקל סתם את מסיבת הסיום של התיק הזה". טענת הנאשם 1 כי "ביהמ"ש הודיע לי מפורשות כי או שאני נתקע עם הסנגור הקודם בהסדר שהוצע לי או שאני אצטרך לייצג את עצמי בתיק כזה חמור" שקרית.

גם הציטוט לפיו אמרתי לכאורה "אל תנסה אותי אתה רואה אותי נחמדה וחייכנית זה לא מה שיהיה אם המשפט לא יהיה במועדים כמו שאני קבעתי... ואני יכולה להיות בלתי ניתנת לכיפוף", אינו מדויק ונוספו בו המילים "זה לא מה שיהיה אם המשפט לא יהיה במועדים כפי שאני קבעתי...".

14. לאור האמור אין כל יסוד לבקשת הפסלות.

אכן, עמדתי על המשך הדיונים במועדים שנקבעו והבהרתי זאת פעם אחר פעם לנאשמים ולבאי כוחם, הן לפני שהוגשו הבקשות לשחרור עוה"ד ברון ודהאן מייצוג הנאשמים והן לאחר מכן (ראו החלטתי מיום 22.1.14 ומיום 17.3.14). ערבוב הדברים שנאמרו על ידי עם הפרשנות שמייחסים הנאשמים לדברי, תוך הוספת מרכאות כאילו הכל נאמר על ידי, אינה משקפת את הדברים שאמרתי. לא ניתן היה להבין את הדברים כפי שהנאשמים מנסים לפרשם לא במפורש ולא במשתמע (וראו בעניין זה את תגובת המאשימה).

לא בכדי אין הנאשמים משתמשים בבקשתם ובמסמך שכונה "עיקרי טעון" במילים "חשש ממשוא פנים", שכן אף הם מבינים ויודעים כי לא קיים חשש כזה, לא במפורש ואף לא במשתמע.

15. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ד, 27 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.